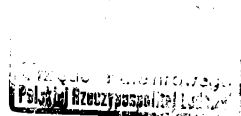

Warszawa, 3 marca 1934 r. 2

F23m 5/04

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr. 19437.

Kl. 24 k, 5/01.

„Polhan” Polskie Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe Ska z ogr. odp.
(Kraków, Polska).

Ściana komory paleniskowej, której poszczególne kamienie są podparte zapomocą wsporników.

Zgłoszono 2 lipca 1931 r.
Udzielono 19 grudnia 1933 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest ściana komory paleniskowej, podparta stalowymi wspornikami, ułożonemi poziomo, w kotłach o wysokiej sprawności, szymbach wielkopieczowych, oraz w piecach, w których odbywa się topienie metali, szkła i t. d. W nowoczesnych komorach paleniskowych kotłów o wysokiej sprawności stosuje się coraz wyższe ściany tych komór. Wskutek znacznej wysokości ścian komór paleniskowych niżej położone warstwy muru są nadmiernie obciążone wyżej położonemi częściami ściany.

Dzięki temu istnieje niebezpieczeństwo wypaczania się niżej położonych części ścia-

ny i odpryskiwania pękniętych części ognioodpornego materiału. Z tych powodów dążono do przytrzymywania i zakotwiania od tyłu pionowych ścian komór paleniskowych. W celu zmniejszenia naprężeń w ścianach komór paleniskowych, próbowano również ściany te podzielić na poszczególne części przez poziome ułożenie między nimi specjalnych dźwigarów kształtu np. kąтового. W ten sposób niżej położone warstwy były zwalniane od obciążenia warstwami górnemi, gdyż każda poszczególna część ściany spoczywała na dźwigarach poprzecznych, ułożonych poziomo. Ten podział ścian komór paleniskowych na poszczególne partje

spowodował wprowadzić poprawę w dotychczasowym sposobie budowy, miał jednak tę niedogodność, że cała taka oddzielona kątownikami powierzchnia ściany ulegała najczęściej zakotwieniu. O ile zachodziła potrzeba naprawy poszczególnych miejsc komór paleniskowych, musiało się prawie całkowicie usunąć część ściany zakotwionej, co pociągało za sobą znaczny koszt w robociznie i materiale.

Wykonanie ściany komory paleniskowej według wynalazku usuwa wyszczególnione wady.

Przykład wykonania ściany według wynalazku jest przedstawiony na rysunku. Fig. I przedstawia widok ściany z boku, fig. II — widok z przodu, a fig. III — przekrój pionowy odcinka ściany. Kamienie, zakotwiające *b* ścianę komory paleniskowej zapomocą odpowiedniego występu *d*, zaczepiają o zagięte zdołu brzegi specjalnych łap *f* ułożonych poziomo. Kamienie, zakotwiające *b* ściany komory paleniskowej, spoczywają na kamieniach podtrzymujących *c*, wspartych na łapach *f*, dzięki czemu następuje zupełne odciążenie poszczególnych odcinków ściany. Pomiedzy fasonowymi kamieniami *b* a kamieniami *c* są ułożone kamienie *a*, łatwo wysuwalne. Wskutek tego przy naprawach może być wymieniona dowolna część powierzchni ściany bez potrzeby usuwania kamieni, znajdujących się ponad tą powierzchnią. Łapy podtrzymujące są ułożone poziomo we wspornikach *h* w ten sposób, że mogą być przesuwane w kierunku poziomym równoległe do ściany, a nawet prostopadle do niej (zapomocą odpowiednich wkładek). Wsporniki *h* są przymocowane do pionowych dźwigarów. Wyjmowanie kamieni ze ścian jest oczywiste z rysunku i nie wymaga wyjaśnienia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ściana komory paleniskowej, której poszczególne kamienie są podparte zapomocą wsporników, ułożonych poziomo, znamienna tem, że kamienie (*b*), zakotwiające ścianę komory paleniskowej zapomocą występów (*d*), zaczepiają o brzegi łap (*f*), przyczem kamienie (*b*) są ułożone na kamieniach podtrzymujących (*c*), spoczywających na wspomnianych łapach (*f*), pomiędzy zaś fasonowymi kamieniami (*b* i *c*) znajdują się wysuwne kamienie (*a*).

2. Ściana komory paleniskowej według zastrz. 1, znamienna tem, że kamień fasonowy (*b*) posiada na jednym albo na dwóch końcach ścięcia lub zaokrąglenia (*g*), dzięki czemu może on po wyjęciu kamienia wysuwne (*a*), ułożonego między kamieniami fasonowymi (*b* i *c*), być przechylony, wskutek czego kamień (*c*) może być wyjęty.

3. Ściana komory paleniskowej według zastrz. 1, znamienna tem, że kamienie, których długość jest równa grubości muru, lub kamienie o mniejszej długości, niż grubość muru, posiadają różnego rodzaju wycięcia, wgłębienia i wypukłości, zapomocą których kamienie wzajemnie się zakotwiają.

4. Ściana komory paleniskowej według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że łapy (*f*), podtrzymujące kamienie, są ułożone przesuwnie w kierunku poziomym na wspornikach (*h*), umocowanych na pionowych dźwigarach.

„Polhan”

Polskie Towarzystwo
Handlowo-Przemysłowe
Ska z ogr. odp.
Zastępca: Adw. Julian Schek.

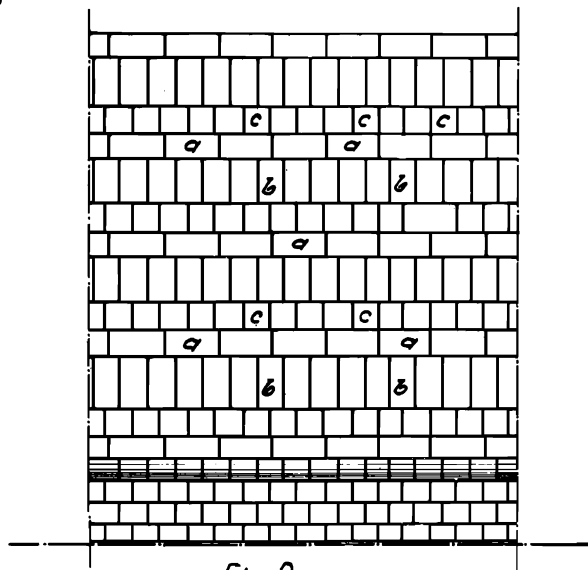
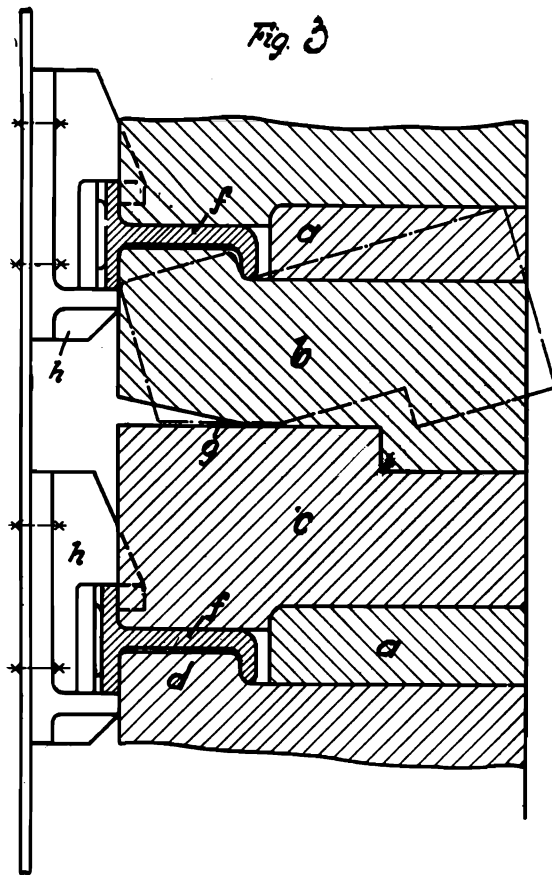

Fig. 2.

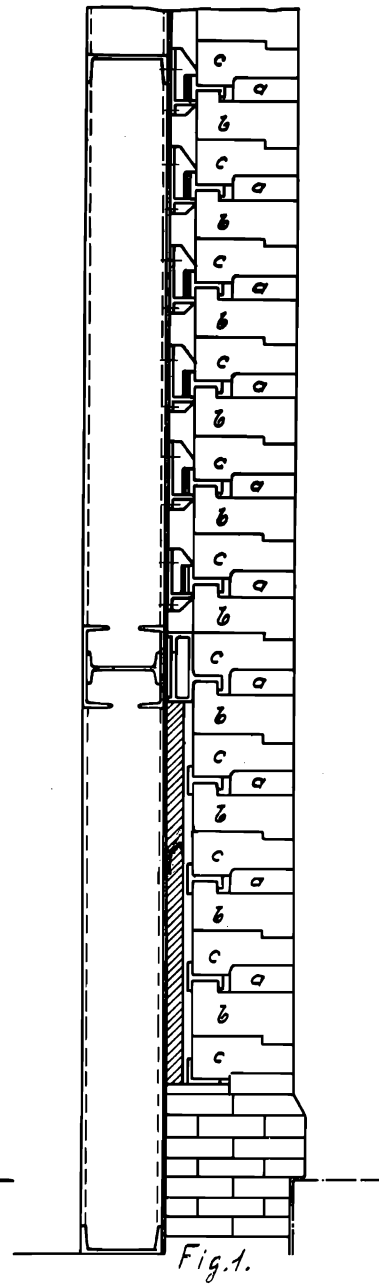

Fig. 1.